

Regeringens proposition

1990/91:48

om tillämpning i fråga om Irak och Kuwait
av lagen (1971:176) om vissa internationella
sanktioner

Prop.
1990/91:48

Regeringen föreslår riksdagen att anta det förslag som har tagits upp i
bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 18 oktober 1990.

På regeringens vägnar

Ingvar Carlsson

Anita Gradin

Propositionens huvudsakliga innehåll

Förenta Nationernas säkerhetsråd antog den 6 augusti 1990 en resolution om vissa ekonomiska sanktioner mot Irak och Kuwait. Till efterkommande av resolutionen förordnade regeringen den 7 augusti 1990 att 3–5, 6 och 7 §§ lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner skall tillämpas i fråga om Irak och Kuwait. Vidare antog säkerhetsrådet den 25 september 1990 en resolution om flygembargo mot dessa länder. Regeringen förordnade med anledning därav den 4 oktober 1990 att 8 § lagen om vissa internationella sanktioner skall tillämpas.

I anslutning till de nu nämnda förordnandena meddelade regeringen också närmare föreskrifter om tillämpningen av sanktionerna.

Enligt lagen om vissa internationella sanktioner skall regeringens förordnande att tillämpa lagen underställas riksdagen för godkännande. I propositionen begärs ett sådant godkännande.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 18 oktober 1990

Närvarande: statsministern Carlsson, ordförande och statsråden Engström, Hjelm-Wallén, S. Andersson, Göransson, Gradin, Dahl, R. Carlsson, G. Andersson, Lönnqvist, Wallström, Lööw, Persson, Molin, Sahlin, Larsson, Åsbrink

Föredragande: statsrådet Gradin

Proposition om tillämpning i fråga om Irak och Kuwait av lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner

1 Bakgrund

Enligt Förenta Nationernas stadga (prop. 1946:196) kan FN:s säkerhetsråd under vissa förhållanden anta resolutioner om sanktioner av icke militär art för upprätthållande av internationell fred och säkerhet. Sådana resolutioner kan ges i form av bindande beslut eller rekommendationer. En stat som är medlem i FN är enligt FN:s stadga skyldig att godta och verkställa säkerhetsrådets bindande beslut om sådana sanktioner. En rekommendation av rådet är däremot endast en uppmaning till medlemsstaterna utan beslutets bindande kraft.

För att ge regeringen möjlighet att snabbt vidta åtgärder i den mån sådana påkallas med anledning av ett beslut eller en rekommendation som har meddelats av FN:s säkerhetsråd antogs år 1971 lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner. Lagen är en s. k. fullmaktslag som formellt är i kraft men som endast kan tillämpas för att fullfölja säkerhetsrådets beslut eller rekommendationer. Det ankommer på regeringen att föreskriva att lagen skall tillämpas. Har lagen satts i tillämpning ger den regeringen bemyndigande att införa olika sanktioner t. ex. förbud mot export till eller import från en blockerad stat.

En föreskrift om tillämpning av lagen skall underställas riksdagen för prövning inom en månad från utfärdandet, eller om riksmöte inte pågår, inom en månad från början av nästkommande riksmöte. Om underställning inte sker inom angiven tid eller om riksdagen inte inom två månader från underställandet godkänner regeringens föreskrift förfaller denna.

Regeringen har hittills förordnat om lagens tillämpning mot tre länder, nämligen Rhodesia, Sydafrika och Namibia. Sanktionsåtgärderna mot Rhodesia gällde under tiden den 1 juli 1971 – den 22 december 1979. Vad angår Sydafrika tillämpas lagen sedan år 1977 med anledning av det samma år av FN:s säkerhetsråd beslutade vapenembargot mot Sydafrika.

Sanktionerna mot Sydafrika och Namibia har fr. o. m. den 1 juli 1987

omfattat en allmän handelsblockad. Denna har dock inte sin grund i någon resolution av säkerhetsrådet eftersom försöken att nå enighet inom FN om en sådan inte kröntes med framgång i början av år 1987. Regeringen hemställde därför särskilt om riksdagens bemyndigande att få tillämpa lagen om vissa internationella sanktioner för en handelsbojkott mot Sydafrika och Namibia. Detta bemyndigande erhöll regeringen genom lagen (1987:474) med bemyndigande att tillämpa lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner i fråga om en handelsblockad mot Sydafrika och Namibia. Med stöd av detta utfärdade regeringen förordningen (1987:476) om tillämpning i fråga om Sydafrika och Namibia av lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner och förordning (1987:477) om förbud mot handel med Sydafrika och Namibia. Sedan Namibia blivit fritt i mars 1990 tillämpas blockaden enbart mot Sydafrika (se SFS 1990:77 och 1990:81).

2 Säkerhetsrådets beslut om sanktioner mot Irak och Kuwait

2.1 Resolution 661 (1990) m. m.

Irak invaderade Kuwait den 2 augusti 1990. Samma dag fördömde FN:s säkerhetsråd (resolution 660 (1990) invasionen och krävde ett omedelbart tillbakadragande av Iraks trupper. Irak och Kuwait uppmanades att genast inleda förhandlingar. Då resolutionen inte ledde till något resultat antog rådet den 6 augusti 1990 en resolution, nr 661 (1990), om ekonomiska sanktioner mot Irak. Resolutionen i engelsk version och svensk översättning bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 1*.

I resolutionen 661 (1990) bekräftar säkerhetsrådet inledningsvis sin resolution 660 (1990) och uttrycker sitt bekymmer över att denna resolution inte följts och att Iraks invasion av Kuwait fortsätter. Rådet uttalar sin beslutsamhet att få slut på Iraks invasion för att återupprätta Kuwaits suveränitet, oberoende och territoriella integritet, noterar att Kuwaits lagliga regering förklarat sig redo att följa resolution 660 (1990) samt fäster uppmärksamheten på sina skyldigheter enligt stadgan att upprätthålla internationell fred och säkerhet. Vidare bekräftar rådet den naturliga rätten till individuellt och kollektivt självförsvar som svar på Iraks väpnade attack mot Kuwait.

Säkerhetsrådet, som förklarar att det handlar med stöd av kap. VII i FN:s stadga, fastslår i *paragraf 1* att Irak hittills vägrat följa *paragraf 2* i resolution 660 (1990) om ett omedelbart tillbakadragande av sina trupper.

Paragraf 2 innehåller beslut att vidta vissa åtgärder för att försäkra sig om att Irak uppfyller sina förpliktelser enligt nämnda *paragraf*. Dessa åtgärder räknas upp i de följande *paragraferna 3 och 4*.

I *paragraf 3* beslutar rådet att alla stater skall förhindra införsel till eller utförsel från Irak och Kuwait av varor och förhindra sina medborgare eller annan inom sina territorier från att ta någon befattning med varor till eller från dessa länder. Undantaget är endast leveranser uteslutande avsedda för medicinskt bruk och, under humanitära omständigheter, livsmedel.

I *paragraf 4* beslutar rådet att förbjuda att kapital eller andra finansiella eller ekonomiska resurser görs tillgängliga för dessa länder. Undantaget är här betalningar uteslutande för rent medicinska eller humanitära syften och, under humanitära omständigheter, livsmedel.

I *paragraf 5* uppmanar rådet alla stater att handla strikt enligt föreskrifterna i resolutionen utan hinder av avtal som slutits eller tillstånd som givits före resolutionens datum och beslutar i *paragraf 6* att tillsätta en kommitté inom säkerhetsrådet med uppgift att infordra information från de olika staterna och rapportera om de framsteg som görs i genomförandet av resolutionen. Rådet uppmanar i *paragraf 7* alla stater att samarbeta med kommittén och anmodar i *paragraferna 8 och 10* generalsekreteraren att lämna nödvändig hjälp till kommittén och att till rådet rapportera hur genomförandet av resolutionen framskrider. I *paragraf 9*, slutligen, beslutar rådet att ingenting skall hindra hjälp till Kuwaits lagliga regering.

Till efterkommande av säkerhetsrådets resolution 661 (1990) föreskrev regeringen den 7 augusti 1990 i förordning (1990:884) om tillämpning i fråga om Irak och Kuwait av lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner att 3–5, 6 och 7 §§ i lagen skall tillämpas i fråga om Irak och Kuwait. Förordningen bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 2*.

Samma dag utfärdade regeringen förordning (1990:885) om vissa sanktioner mot Irak och Kuwait. Förordningen, vars innehåll redogörs för i avsnitt 4.1, bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 3*.

2.2 Resolution 670 (1990) m. m.

Iraks ockupation av Kuwait har fortsatt trots säkerhetsrådets uppmaning och de ekonomiska sanktionerna. Under de drygt två månader som förflutit sedan resolution 661 (1990) antogs har säkerhetsrådet beslutat om ytterligare sanktioner. Den 25 september 1990 antog rådet en resolution om flygembargo, nr 670 (1990). Resolutionen i engelsk version och svensk översättning bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 4*.

I denna resolution bekräftar säkerhetsrådet inledningsvis sina tidigare resolutioner angående Irak och Kuwait samt fördömer Iraks fortsatta ockupation av Kuwait och dess behandling av invånare och egendom i Kuwait. Rådet uttalar sin beslutsamhet att se till att resolution 661 (1990) följs och betonar att Iraks underlåtenhet att rätta sig efter bestämmelserna kan leda till ytterligare skärpta åtgärder från FN:s sida. Därvid betonas vikten av att dess beslut och artiklarna 25 och 48 i FN:s stadga respekteras.

Paragraf 1 uppmanar alla stater att fullgöra sina förpliktelser enligt resolution 661 (1990), och i *paragraf 2* bekräftas att resolution 661 (1990) redan är tillämplig på alla transportmedel, inklusive flygplan.

I *paragraf 3* beslutar rådet att varje stat skall, oavsett vad som gäller enligt ingångna avtal, vägra flygplan tillstånd att starta från dess territorium om det medför last till eller från Irak eller Kuwait av annat än livsmedel under humanitära omständigheter eller för strikt medicinska ändamål eller inom ramen för UNIIMOG (United Nations Iran-Iraq Military Observer Group).

Paragraf 4 föreskriver att varje stat skall vägra flygplan tillstånd att flyga över dess territorium, om det är destinerat att landa i Irak eller Kuwait. Undantag görs dels för att möjliggöra kontroll att flygplanet inte medför otillåtna varor, dels för det fall flygningen godkänts av den genom resolution 661 (1990) bildade sanktionskommittén eller flygningen gäller UNIMOG.

Paragraf 5 ålägger varje stat att se till att bestämmelserna i resolutionerna 661 (1990) och 670 (1990) efterlevs av de som berörs av paragrafen 4.

Enligt *paragraf 6* åligger det varje stat vidare att underrätta sanktionskommittén om varje flygning från dess territorium till Irak eller Kuwait på vilken kraven för att landa enligt paragrafen 4 inte är tillämpliga. I *paragraf 7* uppmanas staterna att samarbeta för att säkerställa implementeringen av resolutionsbestämmelserna.

Enligt *paragraf 8* uppmanas alla stater att uppehålla irakiska fartyg som brukas i strid mot resolution 661 (1990) och att neka dem tillträde till dess hamnar. I *paragraf 9* påminns om staternas förpliktelser att inom sina territorier spärra irakiska tillgångar och att skydda de kuwaitiska tillgångarna där och att rapportera om sådana tillgångar till sanktionskommittén.

Paragraf 10 innehåller en uppmaning till alla stater att förse sanktionskommittén med information om hur implementeringen av resolutionsbestämmelserna fortskrider, och *paragraf 11* bekräftar världssamfundets vilja att vidta alla de åtgärder som bedöms nödvändiga för att ge effekt åt resolutionerna.

I *paragraf 12* beslutar rådet att överväga åtgärder mot den stat som söker kringgå bestämmelserna i de aktuella resolutionerna och, slutligen, bekräftas i *paragraf 13* att Genèvekonventionen är tillämplig på Kuwait och att Irak som part är ansvarig enligt konventionen för de allvarliga överträdelser det gjort sig skyldigt till.

Till efterkommande av säkerhetsrådets resolution föreskrev regeringen den 4 oktober 1990 genom ändring i förordningen (1990:884) om tillämpning i fråga om Irak och Kuwait av lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner att 8 § i lagen skall tillämpas. Förordningen i dess ändrade lydelse bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 5*.

Samma dag utfärdade regeringen förordning om ändring i förordningen (1990:885) om vissa sanktioner mot Irak och Kuwait. Ändringarna, som redogörs för under i 4.2, bör fogas till protokollet i detta ärende såsom *bilaga 6*.

3 Bestämmelser i lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner som satts i tillämpning

De bestämmelser i lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner som satts i tillämpning genom regeringens förordnande den 7 augusti (3–5, 6 och 7 §§) resp. den 4 oktober (8 §) har följande lydelse.

3 § Regeringen får meddela förbud att från riket utföra vara avsedd att införas till blockerad stat och förbud att till riket införa vara som härrör från blockerad stat.

4 § Regeringen får meddela förbud att

1. till blockerad stat införa vara,
2. inom blockerad stat tillhandahålla vara i verksamhet av ekonomisk art,
3. utanför blockerad stat tillhandahålla vara avsedd för verksamhet av ekonomisk art som drives från den blockerade staten,
4. från blockerad stat utföra vara.

5 § Regeringen får meddela förbud att vidtaga åtgärd som är ägnad att främja enligt 3 eller 4 § förbjudet förfarande och som innebär

1. tillverkning, bearbetning, sammansättning, installering, underhåll eller reparation av vara eller lämnande av tekniskt bistånd till sådan åtgärd,
2. lastning, lossning, transport eller mottagande till förvaring av vara eller tillhandahållande av transportmedel eller av utrustning eller förnödenhet för transport,
3. överlåtelse eller förvärv av vara, upplåtelse eller förvärv av särskild rätt därtill eller meddelande av försäkring därá eller rättshandling som avser i 1 eller 2 nämnd åtgärd beträffande vara,
4. överlåtelse eller förvärv av uppfinning eller upplåtelse eller förvärv av särskild rätt därtill, eller
5. lämnande eller förmedlande av uppdrag för åtgärd som anges i 1 – 4.

6 § Regeringen får förbjuda åtgärd som anges i 5 § 1 – 3 och lämnande eller förmedlande av uppdrag för sådan åtgärd i fråga om vara som utförts från blockerad stat efter det att förbud som meddelats med stöd av 4 § 4 trätt i kraft.

7 § Regeringen får meddela förbud att utifrån verkställa betalning eller lämna kredit till mottagare i blockerad stat eller att verkställa betalning eller lämna kredit till någon utanför blockerad stat, om betalningen eller krediten är avsedd för mottagare i den blockerade staten eller för verksamhet av ekonomisk art som idkas där eller drives därifrån.

Regeringen får även meddela förbud att lämna eller förmedla uppdrag för åtgärd som förbjudits enligt första stycket.

8 § Regeringen får meddela förbud att utöva trafik till lands samt sjö- eller luftfart till eller från blockerad stat eller att i fråga om sådan verksamhet samarbeta med trafikföretag, som drives i eller från nämnda stat, eller med ägare eller brukare av transportmedel som är registrerat där.

Förbud enligt första stycket får riktas mot ägare och brukare av transportmedel samt mot befälhavare och besättningsman på transportmedel.

Regeringen får även meddela förbud att lämna eller förmedla uppdrag att utöva verksamhet som förbjudits enligt första stycket.

4.1 Bestämmelserna utfärdade den 7 augusti 1990

Förordningen (1990:885) om vissa sanktioner mot Irak och Kuwait omfattar varor, med vilket enligt 1 § avses materiella ting av lös egendoms natur. Generellt undantaget från förordningens tillämpningsområde är publikationer och nyhetsmateriel, varor avsedda för humanitär hjälpverksamhet och varor avsedda endast för medicinskt bruk. Som framgår under avsnitt 4.2 är dock inte de två sistnämnda varugrupperna generellt undantagna längre.

Enligt 2 och 3 §§ gäller förbud mot införsel till Sverige av varor med ursprung i Irak eller Kuwait och utförsel ur Sverige till dessa länder. Varor får inte heller enligt 4 och 5 §§ föras in i eller ut ur Irak eller Kuwait eller tillhandahållas i verksamhet av ekonomisk art inom dessa länder eller tillhandahållas utanför dessa länder, om varorna är avsedda för verksamhet av ekonomisk art som drivs från Irak eller Kuwait.

Enligt 6 och 7 §§ är det vidare förbjudet att vidta åtgärder som är ägnade att främja förbjudna förfaranden som t. ex bearbetning, lastning och transport eller som innebär att befattning i övrigt tas med varor som förts ut ur Irak eller Kuwait den 7 augusti 1990 eller senare.

Enligt 8 § får inte betalning verkställas eller kredit lämnas till Iraks regering eller annan mottagare i Irak eller Kuwait eller till någon utanför dessa länder, om betalningen eller krediten är avsedd för någon i dessa länder eller för verksamhet av ekonomisk art som idkas i eller drivs från Irak eller Kuwait. Undantaget är betalningar för endast medicinska eller humanitära ändamål.

Bestämmelserna trädde i kraft den 7 augusti 1990.

4.2 Bestämmelserna utfärdade den 4 oktober 1990

4.2.1 Allmänt

Under de dryga två månader som förflutit sedan Iraks invasion av Kuwait har säkerhetsrådet, som jag tidigare anfört, beslutat om ytterligare sanktioner och uttalat sig om tolkningar av dessa. Ju längre krisen varar desto större vikt måste läggas vid de uttalanden m. m. om sanktionerna som görs inom FN. Bl. a. med hänsyn härtill beslutade regeringen samtidigt med flygembargot också om vissa andra ändringar. Jag återkommer till dessa under avsnitt 4.2.3.

4.2.2 Flygembargot (9–10 §§)

9 § förbjuder flygplan som är destinerat till Irak eller Kuwait att flyga i svenskt luftrum. Undantag görs för det fall att flygplanet skall landa i Sverige för kontroll av att det inte medför varor som inte får föras in i eller ut ur Irak eller Kuwait. Undantag görs också för flygningar som godkänts av sanktionskommittén eller som sker inom ramen för UNIIMOG.

Ett flygplan får vidare inte starta från Sverige om det medför varor till

eller från Irak eller Kuwait. Inte heller får uppdrag lämnas eller förmedlas för nyssnämnda förbjudna åtgärder. Enligt 10 § riktar sig förbuden mot ägare och brukare av flygplan liksom mot befälhavare och besättningsman på flygplan.

Enligt 12 och 13 §§ lagen om vissa internationella sanktioner kan utbyte av brott mot lagen och egendom som använts som hjälpmedel vid brott mot lagen förklaras förverkad. Genom dessa bestämmelser får paragraf 8 i resolutionen om åtgärder mot irakiska fartyg anses vara uppfylld.

Bestämmelserna träder i kraft den 20 oktober 1990.

4.2.3 Övriga ändringar (1, 11 – 15 §§)

Enligt de nya bestämmelserna är inte längre varor avsedda för humanitär hjälpverksamhet och varor för medicinskt bruk generellt undantagna. För in- och utförsel av sådana varor krävs – liksom för andra varor – att regeringen medger dispens. Ändringen är ett led i regeringens strävanden att kontrollera all varuhandel och anpassa den till vad som uttalas inom FN. Utförsel av varor kan i fortsättningen förutses ske främst genom humanitära hjälporganisationer. I 11 § lämnar regeringen upplysning om tänkbara dispensituationer.

Enligt paragrafen kan regeringen i det enskilda fallet medge undantag dels i enlighet med beslut, rekommendation eller uttalande av FN:s säkerhetsråd eller dess sanktionskommitté, dels för mediciner eller andra varor som förs ut inom ramen för en humanitär hjälporganisation, dels om det i övrigt finns särskilda skäl.

12 § innebär att en svensk medborgare som utom riket bryter mot 2 – 9 §§ förordningen kan dömas enligt lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner även om gärningen är fri från ansvar enligt lagen på gärningsorten och även om vederbörande redan lagförts i den främmande staten. Regeringen har vid utfärdandet av denna bestämmelse stött sig på 11 § tredje stycket lagen om vissa internationella sanktioner.

För att bedöma varors ursprung skall enligt 13 § förordningen (1984:59) om varors ursprung tillämpas. Enligt 14 § gäller att varor som inte får införas till Sverige skall förvaras på tullupplag eller förstöras under kontroll av tullmyndighet. Om varorna skall tas om hand på annat sätt krävs dispens av regeringen.

Varor som får in- eller utföras efter dispens från regeringen skall som regel åtföljas av licens av kommerskollegiet eller statens jordbruksnämnd. 15 § innehåller upplysning härom.

Bestämmelserna träder i kraft den 20 oktober 1990.

5 Riksdagen bör godkänna regeringens förordnanden

Prop. 1990/91:48

Mitt förslag: Riksdagen godkänner regeringens förordnanden om tillämpning av 3–5 och 6–8 §§ i lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner med anledning av FN:s säkerhetsråds resolutioner 661 (1990) och 670 (1990).

Skälen för mitt förslag: Enligt 1 § 2 st lagen om vissa internationella sanktioner förfaller ett förordnande, om det ej inom en månad eller, om riksmöte ej pågår, inom en månad från början av nästkommande riksmöte underställs riksdagen för prövning av frågan om det skall bestå och om det ej inom två månader från det underställningen skedde gillas av riksdagen. I de två nyssnämnda resolutionerna har säkerhetsrådet fattat bindande beslut som Sverige haft att efterkomma. Riksdagen bör därför godkänna regeringens förordnanden.

6 Hemställan

Med hänvisning till vad jag har anfört hemställer jag att regeringen föreslår riksdagen att

godkänna regeringens förordnanden om tillämpning av 3–5 och 6–8 §§ lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner i fråga om Irak och Kuwait.

7 Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta det förslag som föredraganden har lagt fram.

Säkerhetsrådets resolution 661 (1990) den 6 augusti 1990

Prop. 1990/91:48
Bilaga 1

The Security Council,

Reaffirming its resolution 660 (1990) of 2 August 1990,

Deeply concerned that that resolution has not been implemented and that the invasion by Iraq of Kuwait continues with further loss of human life and material destruction,

Determined to bring the invasion and occupation of Kuwait by Iraq to an end and to restore the sovereignty, independence and territorial integrity of Kuwait,

Noting that the legitimate Government of Kuwait has expressed its readiness to comply with resolution 660 (1990).

Mindful of its responsibilities under the Charter of the United Nations for the maintenance of international peace and security,

Affirming the inherent right of individual or collective self-defence, in response to the armed attack by Iraq against Kuwait, in accordance with Article 51 of the Charter,

Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations,

1. *Determines* that Iraq so far has failed to comply with paragraph 2 of resolution 660 (1990) and has usurped the authority of the legitimate Government of Kuwait;

2. *Decides*, as a consequence, to take the following measures to secure compliance of Iraq with paragraph 2 of resolution 660 (1990) and to restore the authority of the legitimate Government of Kuwait;

3. *Decides* that all States shall prevent:

a) The import into their territories of all commodities and products originating in Iraq or Kuwait exported therefrom after the date of the present resolution;

b) Any activities by their nationals or in their territories which would promote or are calculated to promote the export or transshipment of any commodities or products from Iraq or Kuwait; and any dealings by their nationals or their flag vessels or in their territories in any commodities or products originating in Iraq or Kuwait and exported therefrom after the date of the present resolution, including in particular any transfer of funds to Iraq or Kuwait for the purposes of such activities or dealings;

c) The sale or supply by their nationals or from their territories or using their flag vessels of any commodities or products, including weapons or any other military equipment, whether or not originating in their territories but not including supplies intended strictly for medical purposes, and, in humanitarian circumstances, foodstuffs, to any person or body in Iraq or Kuwait or to any person or body for the purposes of any business carried on in or operated from Iraq or Kuwait, and any activities by their nationals or in their territories which promote or are calculated to promote such sale or supply of such commodities or products;

4. *Decides* that all States shall not make available to the Government of Iraq or to any commercial, industrial or public utility undertaking in Iraq

or Kuwait, any funds or any other financial or economic resources and shall prevent their nationals and any persons within their territories from removing from their territories or otherwise making available to that Government or to any such undertaking any such funds or resources and from remitting any other funds to persons or bodies within Iraq or Kuwait, except payments exclusively for strictly medical or humanitarian purposes and, in humanitarian circumstances, foodstuffs;

5. *Calls upon* all States, including States non-members of the United Nations, to act strictly in accordance with the provisions of the present resolution notwithstanding any contract entered into or licence granted before the date of the present resolution;

6. *Decides* to establish, in accordance with rule 28 of the provisional rules of procedure of the Security Council, a Committee of the Security Council consisting of all the members of the Council, to undertake the following tasks and to report on its work to the Council with its observations and recommendations:

a) To examine the reports on the progress of the implementation of the present resolution which will be submitted by the Secretary-General;

b) To seek from all States further information regarding the action taken by them concerning the effective implementation of the provisions laid down in the present resolution;

7. *Calls upon* all States to co-operate fully with the Committee in the fulfilment of its task, including supplying such information as may be sought by the Committee in pursuance of the present resolution;

8. *Requests* the Secretary-General to provide all necessary assistance to the Committee and to make the necessary arrangements in the Secretariat for the purpose;

9. *Decides* that, notwithstanding paragraphs 4 through 8 above, nothing in the present resolution shall prohibit assistance to the legitimate Government of Kuwait, and *calls upon* all States:

a) To take appropriate measures to protect assets of the legitimate Government of Kuwait and its agencies;

b) Not to recognize any regime set up by the occupying power;

10. *Requests* the Secretary-General to report to the Council on the progress of the implementation of the present resolution, the first report to be submitted within thirty days;

11. *Decides* to keep this item on its agenda and to continue its efforts to put an early end to the invasion by Iraq.

Inom utrikesdepartementet verkställd översättning av resolutionen

Säkerhetsrådet,

Som bekräftar sin resolution 660 (1990) den 2 augusti 1990,

Som är allvarligt oroat över att denna resolution ännu inte har genomförts och att Iraks invasion av Kuwait fortsätter med ytterligare förluster av människoliv och materiell förstörelse,

Som är beslutet att få slut på Iraks invasion och ockupation av Kuwait

och att återupprätta Kuwaits suveränitet, oberoende och territoriella integritet,

Som noterar att Kuwaits lagliga regering har förklarat sig redo att efterkomma resolution 660 (1990),

Som är uppmärksam på sitt ansvar enligt Förenta Nationerna stadga att upprätthålla internationell fred och säkerhet,

Som bekräftar den naturliga rätten till individuellt eller kollektivt självförsvar, som svar på Iraks väpnade attack mot Kuwait, enligt artikel 51 i stadgan,

Som handlar med stöd av kapitel VII i Förenta Nationernas stadga,

1. *Fastsår* att Irak hittills har vägrat att efterkomma paragraf 2 i resolution 660 (1990) och har orättmätigt tillskansat sig makten hos Kuwaits lagliga regering;

2. *Beslutar*, som en följd härav, att vidta följande åtgärder för att försäkra sig om Iraks efterlevnad av paragraf 2 i resolution 660 (1990) och att återställa makten till Kuwaits lagliga regering;

3. *Beslutar* att alla stater skall förhindra:

a) Införsel till eget territorium av alla varor härrörande från Irak eller Kuwait utförda därifrån efter dagen för förevarande resolution;

b) Varje befattning av egna medborgare eller inom eget territorium som skulle främja eller är ägnad att främja utförsel eller omlastning av varor från Irak eller Kuwait; och varje befattning från egna medborgare eller av egna fartyg eller inom eget territorium med varor med ursprung i Irak eller Kuwait och utförsel därifrån efter dagen för förevarande resolution, inklusive i synnerhet all överföring av kapital till Irak och Kuwait i och för sådana verksamheter eller handlanden;

c) Försäljning eller leverans från egna medborgares sida eller från eget territorium eller med användning av egna fartyg av varor, inklusive vapen och all annan militär utrustning, vare sig de härrör från eget territorium eller inte, men inte omfattande leveranser uteslutande avsedda för medicinskt bruk, och, under humanitära omständigheter, livsmedel, till fysisk eller juridisk person i Irak eller Kuwait eller till annan fysisk eller juridisk person då varan är avsedd att användas i affärsverksamhet som idkas i eller drivs från Irak eller Kuwait, samt all verksamhet av egna medborgare eller inom eget territorium som främjar eller är ägnad att främja sådan försäljning eller leverans av sådana varor;

4. *Beslutar* att ingen stat får för Iraks regering eller för något kommersiellt eller industriellt företag eller allmän inrättning i Irak eller Kuwait göra tillgängligt kapital eller andra finansiella eller ekonomiska resurser och skall hindra egna medborgare och alla personer inom eget territorium från att från territoriet föra ut eller på annat sätt göra tillgängligt för den regeringen eller sådana företag sådant kapital eller sådana resurser och från att översända andra tillgångar till fysiska personer inom Irak eller Kuwait, med undantag för betalningar uteslutande för rent medicinska eller humanitära syften och, under humanitära omständigheter, livsmedel;

5. *Uppmanar* alla stater, inklusive stater som inte är medlemmar av Förenta Nationerna, att handla strikt i enlighet med föreskrifterna i föreva-

rande resolution, oavsett om kontrakt ingåtts eller licens beviljats före dagen för förevarande resolution;

Prop. 1990/91: 48
Bilaga 1

6. *Beslutar* att i enlighet med 28 § i den provisoriska arbetsordningen för säkerhetsrådet tillsätta en kommitté inom säkerhetsrådet bestående av alla medlemmar av rådet för att fullgöra följande uppgifter och rapportera om sitt arbete till rådet med sina observationer och rekommendationer:

a) Att granska de rapporter om framsteg i genomförandet av förevarande resolution som kommer att framläggas av generalsekreteraren;

b) Att från varje stat begära ytterligare information avseende av dem vidtagna åtgärder som gäller genomförandet av föreskrifterna i förevarande resolution;

7. *Uppmanar* alla stater att till fullo samarbeta med kommittén i fullgörandet av dess uppgift, däribland att förse den med sådana upplysningar som kommittén kan komma att begära för verkställandet av förevarande resolution;

8. *Anmodar* generalsekreteraren att lämna nödvändig hjälp till kommittén och att vidta nödvändiga arrangemang inom sekretariatet för ändamålet;

9. *Beslutar* att, oaktat paragraferna 4–8 ovan, ingenting i förevarande resolution skall hindra hjälp till Kuwaits lagliga regering och *uppsmanar* alla stater:

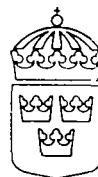
a) Att vidta lämpliga åtgärder för att skydda tillgångarna hos Kuwaits lagliga regering och dess organ;

b) Inte erkänna någon regim som upprättats av ockupationsmakten;

10. *Anmodar* generalsekreteraren att rapportera till rådet om hur genomförandet av förevarande resolution framskrider, varvid den första rapporten skall vara avgiven inom trettio dagar;

11. *Beslutar* att behålla detta ärende på dagordningen och att fortsätta sina ansträngningar att snarast få slut på Iraks invasion.

Svensk författningssamling

Förordning om tillämpning i fråga om Irak och Kuwait av lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner;

SFS 1990:884Utkom från trycket
den 7 augusti

utfärdad den 7 augusti 1990.

Regeringen föreskriver att 3–5, 6 och 7 §§ lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner skall tillämpas i fråga om Irak och Kuwait med anledning av resolution nr 661 (1990) som Förenta Nationernas säkerhetsråd antagit den 6 augusti 1990.

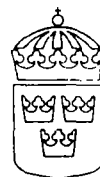
Denna förordning träder i kraft den 7 augusti 1990.

På regeringens vägnar

ALLAN LARSSON

C H Fallenius
(Utrikesdepartementet)

Svensk författningssamling

Förordning om vissa sanktioner mot Irak och Kuwait;

SFS 1990: 885Utkom från trycket
den 7 augusti 1990

utfärdad den 7 augusti 1990.

Regeringen föreskriver följande.

1 § Med varor avses i denna förordning materiella ting av lös egendoms natur med undantag av

1. publikationer och nyhetsmateriel,
2. varor som är avsedda för humanitär hjälpverksamhet,
3. varor som är avsedda endast för medicinskt bruk.

2 § Varor får inte föras in i Sverige, om de har sitt ursprung i Irak eller Kuwait och har utförts därför den 7 augusti 1990 eller senare.

3 § Varor får inte föras ut ur Sverige, om bestämmelselandet är Irak eller Kuwait.

4 § Varor får inte föras in i eller ut ur Irak eller Kuwait.

5 § Varor får inte inom Irak eller Kuwait tillhandahållas i verksamhet av ekonomisk art.

Ej heller får varor tillhandahållas utanför Irak eller Kuwait, om varorna är avsedda för verksamhet av ekonomisk art som drivs från Irak eller Kuwait.

6 § Åtgärder får inte vidtas som är ägnade att främja i 2–5 §§ nämnda handlingar och som innebär

1. tillverkning, bearbetning, sammansättning, installering, underhåll eller reparation av varor eller lämnande av tekniskt bistånd till sådana åtgärder,

2. lastning, lossning, transport eller mottagande till förvaring av varor eller tillhandahållande av transportmedel eller av utrustning eller förnödenhet för transport,

3. överlåtelse eller förvärv av varor, upplåtelse eller förvärv av särskild rätt därtill eller meddelande av försäkring därför eller rättshandling som avser i 1 eller 2 nämnda åtgärder beträffande en vara,

4. överlåtelse eller förvärv av uppfinning eller upplåtelse eller förvärv av särskild rätt därtill, eller

5. lämnande eller förmedlande av uppdrag för åtgärder som anges i 1–4.

7 § Åtgärder som avses i 6 § 1–3 och lämnande eller förmedlande av uppdrag för sådana åtgärder får inte vidtas i fråga om varor som förts ut ur Irak eller Kuwait den 7 augusti 1990 eller senare.

Prop. 1990/91:48
Bilaga 3

8 § Till Iraks regering eller till någon annan mottagare i Irak eller Kuwait får inte utifrån verkställas betalning eller lämnas kredit. Ej heller får betalning verkställas eller kredit lämnas till någon utanför Irak eller Kuwait, om betalningen eller krediten är avsedd för någon i Irak eller Kuwait eller för verksamhet av ekonomisk art som idkas i eller drivs från Irak eller Kuwait.

Ej heller får uppdrag lämnas eller förmedlas för sådana åtgärder som är förbjudna enligt första stycket.

Förbuden i första och andra styckena omfattar inte betalningar som avser endast medicinska eller humanitära ändamål.

Denna förordning träder i kraft den 7 augusti 1990.

På regeringens vägnar

ALLAN LARSSON

C H Fallenius
(Utrikesdepartementet)

Säkerhetsrådets resolution 670 (1990) den 25 september 1990

Prop. 1990/91:48
Bilaga 4

The Security Council,

Reaffirming its resolutions 660 (1990), 661 (1990), 662 (1990), 664 (1990), 665 (1990), 666 (1990), and 667 (1990),

Condemning Iraq's continued occupation of Kuwait, its failure to rescind its actions and end its purported annexation and its holding of third State nationals against their will, in flagrant violation of resolutions 660 (1990), 662 (1990), 664 (1990) and 667 (1990) and of international humanitarian law,

Condemning further the treatment by Iraqi forces of Kuwaiti nationals, including measures to force them to leave their own country and mistreatment of persons and property in Kuwait in violation of international law,

Noting with grave concern the persistent attempts to evade the measures laid down in resolution 661 (1990),

Further noting that a number of States have limited the number of Iraqi diplomatic and consular officials in their countries and that others are planning to do so,

Determined to ensure by all necessary means the strict and complete application of the measures laid down in resolution 661 (1990),

Determined to ensure respect for its decisions and the provisions of Articles 25 and 48 of the Charter of the United Nations,

Affirming that any acts of the Government of Iraq which are contrary to the above-mentioned resolutions or to Articles 25 or 48 of the Charter of the United Nations, such as Decree No. 377 of the Revolution Command Council of Iraq of 16 september 1990, are null and void,

Reaffirming its determination to ensure compliance with Security Council resolutions by maximum use of political and diplomatic means,

Welcoming the Secretary-General's use of his good offices to advance a peaceful solution based on the relevant Security Council resolutions and noting with appreciation his continuing efforts to this end,

Underlining to the Government of Iraq that its continued failure to comply with the terms of resolutions 660 (1990), 661 (1990), 662 (1990), 664 (1990), 666 (1990) and 667 (1990) could lead to further serious action by the Council under the Charter of the United Nations, including under Chapter VII,

Recalling the provisions of Article 103 of the Charter of the United Nations,

Acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations,

1. *Calls upon* all States to carry out their obligations to ensure strict and complete compliance with resolution 661 (1990) and in particular paragraphs 3, 4 and 5 thereof;

2. *Confirms* that resolution 661 (1990) applies to all means of transport, including aircraft;

3. *Decides* that all States, notwithstanding the existence of any rights or obligations conferred or imposed by any international agreement or any contract entered into or any licence or permit granted before the date of

the present resolution, shall deny permission to any aircraft to take off from their territory if the aircraft would carry any cargo to or from Iraq or Kuwait other than food in humanitarian circumstances, subject to authorization by the Council or the Committee established by resolution 661 (1990) and in accordance with resolution 666 (1990), or supplies intended strictly for medical purposes or solely for UNIIMOG;

4. *Decides further* that all States shall deny permission to any aircraft destined to land in Iraq or Kuwait, whatever its State of registration, to overfly its territory unless:

a) The aircraft lands at an airfield designated by that State outside Iraq or Kuwait in order to permit its inspection to ensure that there is no cargo on board in violation of resolution 661 (1990) or the present resolution, and for this purpose the aircraft may be detained for as long as necessary; or

b) The particular flight has been approved by the Committee established by resolution 661 (1990); or

c) The flight is certified by the United Nations as solely for the purposes of UNIIMOG;

5. *Decides* that each State shall take all necessary measures to ensure that any aircraft registered in its territory or operated by an operator who has his principal place of business or permanent residence in its territory complies with the provisions of resolution 661 (1990) and the present resolution;

6. *Decides further* that all States shall notify in a timely fashion the Committee established by resolution 661 (1990) of any flight between its territory and Iraq or Kuwait to which the requirement to land in paragraph 4 above does not apply, and the purpose for such a flight;

7. *Calls upon* all States to co-operate in taking such measures as may be necessary, consistent with international law, including the Chicago Convention, to ensure the effective implementation of the provisions of resolution 661 (1990) or the present resolution;

8. *Calls upon* all States to detain any ships of Iraqi registry which enter their ports and which are being or have been used in violation of resolution 661 (1990), or to deny such ships entrance to their ports except in circumstances recognized under international law as necessary to safeguard human life;

9. *Reminds* all States of their obligations under resolution 661 (1990) with regard to the freezing of Iraqi assets, and the protection of the assets of the legitimate Government of Kuwait and its agencies, located within their territory and to report to the Committee established under resolution 661 (1990) regarding those assets;

10. *Calls upon* all States to provide to the Committee established by resolution 661 (1990) information regarding the action taken by them to implement the provisions laid down in the present resolution;

11. *Affirms* that the United Nations Organization, the specialized agencies and other international organizations in the United Nations system are required to take such measures as may be necessary to give effect to the terms of resolution 661 (1990) and this resolution;

12. *Decides* to consider, in the event of evasion of the provisions of

resolution 661 (1990) or of the present resolution by a State or its nationals or through its territory, measures directed at the State in question to prevent such evasion;

13. *Reaffirms* that the Fourth Geneva Convention applies to Kuwait and that as a High Contracting Party to the Convention Iraq is bound to comply fully with all its terms and in particular is liable under the Convention in respect of the grave breaches committed by it, as are individuals who commit or order the commission of grave breaches.

Prop. 1990/91: 48
Bilaga 4

Inom utrikesdepartementet verkställd översättning av resolutionen

Säkerhetsrådet.

Som bekräftar sina resolutioner 660 (1990), 661 (1990), 662 (1990), 664 (1990), 665 (1990), 666 (1990), och 667 (1990),

Som fördömer Iraks fortsatta ockupation av Kuwait, dess underlåtenhet att upphäva sitt agerande och göra slut på sin påstådda annektering och dess kvarhållande av tredje lands medborgare mot deras vilja i uppenbar strid mot resolutionerna 660 (1990), 662 (1990), 664 (1990) och 667 (1990) och mot internationell humanitär lag;

Som vidare fördömer de irakiska truppernas behandling av kuwaitiska medborgare, inklusive åtgärder att tvinga dem att lämna sitt land och övergrepp mot personer och egendom i Kuwait i direkt strid mot internationell lag;

Som är allvarligt oroat över de ihållande försöken att kringgå de åtgärder som uppställts i resolution 661 (1990);

Som vidare uppmärksammar att ett antal stater har begränsat antalet irakiska diplomatiska och konsulära tjänstemän i sina länder och att andra planerar att göra så;

Som är beslutet att med alla nödvändiga medel säkerställa den exakta och fullständiga tillämpningen av de åtgärder som uppställts i resolution 661 (1990),

Som är beslutet att garantera respekten för sina beslut och bestämmelserna i artiklarna 25 och 48 i Förenta Nationernas stadga,

Som bekräftar att varje handling av Iraks regering som strider mot ovannämnda resolutioner eller mot artiklarna 25 och 48 i Förenta Nationernas stadga, såsom förordningen nr 377 av Iraks revolutionära kommandoråd den 16 september 1990, är ogiltig,

Som bekräftar sin beslutsamhet att garantera efterlevnaden av säkerhetsrådets resolutioner genom maximalt bruk av politiska och diplomatiska medel,

Som välkomnar generalsekreterarens bona officia för att befordra en fredlig lösning grundad på relevanta resolutioner av säkerhetsrådet och uppmärksammar med uppskattning hans oavbrutna försök i detta syfte,

Som understryker för Iraks regering att dess fortsatta underlåtenhet att rätta sig efter bestämmelserna i resolutionerna 660 (1990), 661 (1990), 662 (1990), 664 (1990), 666 (1990) och 667 (1990) kan leda till ytterligare allvar-

liga åtgärder av rådet med stöd av Förenta Nationernas stadga, inklusive kapitel VII;

Som erinrar om bestämmelserna i artikel 103 i Förenta Nationernas stadga,

Som handlar med stöd av kapitel VII i Förenta Nationernas stadga,

1. *Uppmanar* alla stater att fullfölja sina förpliktelser för att säkerställa exakt och fullständig efterlevnad av resolution 661 (1990)

och i synnerhet avsnitten 3, 4 och 5 därav;

2. *Bekräftar* att resolution 661 (1990) är tillämplig på alla transportmedel, inklusive flygplan;

3. *Beslutar* att varje stat, oaktat förekomsten av rättighet eller skyldighet tilldelad eller pålagd av internationellt avtal eller kontrakt ingånget eller licens eller tillstånd beviljat före dagen för föreliggande resolution, skall vägra varje flygplan tillstånd att starta från eget territorium om flygplanet skulle komma att medföra last till eller från Irak eller Kuwait annan än livsmedel under humanitära omständigheter, föremål för tillstånd av rådet eller den genom resolution 661 (1990) bildade kommittén, eller leveranser strikt avsedda för medicinska ändamål eller enbart för UNIMOG;

4. *Beslutar vidare* att varje stat skall vägra varje flygplan destinerat att landa i Irak eller Kuwait tillstånd, oavsett registreringsland, att flyga över dess territorium såvida inte:

a) Flygplanet landar på ett av staten bestämt flygfält utanför Irak eller Kuwait för att tillåta dess inspektion för att försäkra sig om att det inte finns någon last ombord i strid mot resolution 661 (1990) eller förevarande resolution, och för detta ändamål får flygplanet kvarhållas så länge som är nödvändigt; eller

b) Den särskilda flygningen har godkänts av den genom resolution 661 (1990) bildade kommittén; eller

c) Flygningen är av Förenta Nationerna bestyrkt som enbart för UNIMOG:s ändamål;

5. *Beslutar* att varje stat skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att varje flygplan registrerat inom dess territorium eller skött av en operatör som har sitt huvudsakliga driftställe eller hemvist inom dess territorium iakttar bestämmelserna i resolution 661 (1990) och förevarande resolution;

6. *Beslutar vidare* att varje stat skall inom lämplig tid underrätta den genom resolution 661 (1990) bildade kommittén om varje flygning mellan dess territorium och Irak eller Kuwait för vilken fordringarna att landa i avsnitt 4 inte är tillämpliga, och avsikten med en sådan flygning;

7. *Uppmanar* alla stater att samarbeta i vidtagandet av sådana åtgärder som kan vara nödvändiga, förenliga med internationell lag, inklusive Chicagokonventionen, för att säkerställa det effektiva genomförandet av bestämmelserna i resolution 661 (1990) eller förevarande resolution;

8. *Uppmanar* varje stat att uppehålla varje fartyg med irakisk registrering som anlöper dess hamnar och som brukas eller har brukats i strid mot resolution 661 (1990), eller neka sådant fartyg tillträde till dess hamnar

utom under omständigheter av internationell rätt erkända som nödvändiga för att rädda människoliv;

9. *Påminner* alla stater om deras förpliktelser enligt resolution 661 (1990) med avseende på spärrandet av irakiska tillgångar och skyddet av den legitima kuwaitiska regeringens och dess organs tillgångar, belägna inom deras territorium och att rapportera till den genom resolution 661 (1990) bildade kommittén avseende sådana tillgångar;

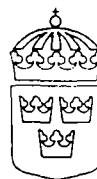
10. *Uppmanar* alla stater att förse den genom resolution 661 (1990) bildade kommittén med information avseende av dem vidtagna åtgärder för att implementera bestämmelserna uppställda i förevarande resolution;

11. *Fastsår* att Förenta Nationernas organisation, specialorganen och andra internationella organisationer inom Förenta Nationernas system förväntas vidta sådana åtgärder som kan vara nödvändiga för att ge effekt åt bestämmelserna i resolution 661 (1990) och föreliggande resolution;

12. *Beslutar* att överväga, i händelse av att bestämmelserna i resolution 661 (1990) eller föreliggande resolution kringgås av en stat eller dess medborgare eller med hjälp av dess territorium, åtgärder riktade mot staten ifråga för att förhindra kringgående;

13. *Bekräftar* att fjärde Genèvekonventionen är tillämplig på Kuwait och att som avtalspart i konventionen Irak är tvingad att till fullo uppfylla alla dess bestämmelser och i synnerhet är ansvarig enligt konventionen vad gäller de allvarliga överträdelser som begåtts av landet, liksom enskilda är som begår eller förmår annan att begå allvarliga överträdelser.

Svensk författningssamling

Förordning om ändring i förordningen (1990:884) om tillämpning i fråga om Irak och Kuwait av lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner;

SFS 1990:953Utkom från trycket
den 16 oktober 1990

utfärdad den 4 oktober 1990.

Regeringen föreskriver att förordningen (1990:884) om tillämpning i fråga om Irak och Kuwait av lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner skall ha följande lydelse.

Lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner skall tillämpas i fråga om Irak och Kuwait i följande omfattning, nämligen

1. 3–5, 6 och 7 §§ med anledning av resolution nr 661 (1990) som Förenta Nationernas säkerhetsråd antagit den 6 augusti 1990.
2. 8 § med anledning av resolution 670 (1990) som Förenta Nationernas säkerhetsråd antagit den 25 september 1990.

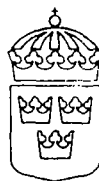
Denna förordning träder i kraft den 20 oktober 1990.

På regeringens vägnar

ANITA GRADIN

Pernilla Lindh
(Utrikesdepartementet)

Svensk författningssamling

Förordning om ändring i förordningen (1990:885) om vissa sanktioner mot Irak och Kuwait;

SFS 1990:954

Utkom från trycket
den 16 oktober 1990

utfärdad den 4 oktober 1990.

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (1990:885) om vissa sanktioner mot Irak och Kuwait

dels att 1 § skall ha följande lydelse.

dels att det i förordningen skall införas sju nya paragrafer, 9–15 §§, av följande lydelse.

1 § Med varor avses i denna förordning materiella ting av lös egendoms natur med undantag av publikationer och nyhetsmateriel.

9 § Ett luftfartyg som är destinerat till Irak eller Kuwait får inte flyga i svenskt luftrum, om inte

1. luftfartyget skall landa i Sverige i syfte att möjliggöra kontroll av att det inte medför varor som inte får föras in i eller ut ur Irak eller Kuwait.

2. flygningen har godkänts av Förenta Nationernas (FN) sanktionskommitté, upprättad med anledning av säkerhetsrådets resolution nr 661 (1990).

3. FN har bekräftat att flygningen sker inom ramen för United Nations Iran–Iraq Military Observer Group (UNIIMOG).

Om ett luftfartyg medför varor med Irak eller Kuwait som bestämmelse-land eller varor som har sitt ursprung i något av dessa länder, får det inte starta från svenskt territorium.

Ej heller får uppdrag lämnas eller förmedlas för sådana åtgärder som är förbjudna enligt första eller andra stycket.

10 § Förbuden enligt 9 § första och andra styckena gäller ägare och brukare av luftfartyg samt befälhavare och besättningsmän på sådant fartyg.

11 § Regeringen kan i det enskilda fallet medge undantag från förbuden enligt 2–9 §§

1. i enlighet med beslut, rekommendation eller uttalande av FN:s säkerhetsråd eller dess sanktionskommitté,

2. för mediciner och andra varor som skall föras in i eller ut ur Sverige eller Irak eller Kuwait inom ramen för humanitära hjälporganisationers arbete,

3. om det i övrigt finns särskilda skäl.

12 § En svensk medborgare som utom riket förretar en handling som är

förbjuden enligt 2–9 §§ döms enligt lagen (1971:176) om vissa internationella sanktioner och vid svensk domstol, även om 2 kap. 2 eller 3 § brottsbalken ej är tillämplig och utan hinder av 2 kap. 5 a § första och andra styckena nämnda balk.

13 § I fråga om varors ursprung enligt 2 och 9 §§ skall förordningen (1984:59) om varors ursprung tillämpas.

14 § Varor som inte får föras in i Sverige enligt denna förordning får inte sändas genom tullområdet eller mellan orter inom detta, förvaras på tullager eller i frihamn, återutföras eller tas om hand på sätt som anges i 8 § första stycket tullagen (1987:1065). I övrigt gäller lagen (1973:980) om transport, förvaring och förstöring av införselreglerade varor, m. m.

15 § I förordningen (KFS 1987:1) om import- och exportlicenser inom kommerskollegiets licensområde och i förordningen (JNFS 1987:25) om import- och exportlicenser inom statens jordbruksnämnds licensområde finns bestämmelser om licenstag för in- och utförsel av varor i vissa fall.

Denna förordning träder i kraft den 20 oktober 1990.

På regeringens vägnar

ANITA GRADIN

Pernilla Lindh
(Utrikesdepartementet)

